Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1141
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ista temporalis. quę cōmunis ē bonis & mal.
AG s; quom̄ homo agnoscerit misericordiam celestē.
nisi ei ds nuntiarit. Iunctat u nubila ne
ritate usq; ad nubes; & hoc ē; ueritas tua
AG. uenit usq; ad nubes. 1. p̄dicatores p q̄s
tonat ds cōminationibus. coruscat mi
raculis. pluit doctrinis. & ideo recte di
cunt nubes. Vnde. Qui sunt isti qui it
nubes uolant. & quasi columbę ad fene
stras suas. & alibi. Mandabo nubibus
meis. ne pluant sup eam ymbrem; & ē
sensus. Veritas tua usq; ad nubes uenit.
Ca .1. ueritatem nubib; & p nubes. homini
bus alis p̄stans. p quam celestem miam
tuā intelligant. & ipsi idē qui sē nu
bes. iusticia tua. 1. p iusticiam tuā qua
AG. implent. st montes dī. nō selī. Mons
selī st. arrius. maximus donat. & alu
heretici. p quos unūquisq; ducens naue.
naufragū faceret. Et bene doctores
AG tuā montes dicunt. quos pri sol iusti
tię. 1. xpc luce sapientię uestit. q
p de eis. & si nō ab eis. ad infima val
lui. 1. in inferiora corda descendit. idō
dico. de eis & si nō ab eis. ministri uū s
doctrinę. nō auctores. s; ds illuminat
p iusticiam fiuī montes. & p iudicia
tua fiunt alu abyssius. 1. p fundi in
peccatis. & hęc abyssius ē multa. quia
isti tales sunt multi. montes ū pauci.
Homines; ostendit sup spūalia bona
ē adō. Hic temporalia ē ab eodē dicit;
qī. nō solū spūalia s; etiā temporalia s
adō. quia homines & iumenta. 1. carna
les qui hęc amant cū iumentis saluab
dnē sicut iumenta. s. temporalē tantū;
AG. qī. qui utrosq; fecit. utrosq; temporalē
saluat. quia temporalia st adō. quę
eis cōmunē dat. & dicit homines
carnales tantū. iumenta accip̄ ad lrā.
saluab quēadm̄ multē misericordiam t. d.
Filii hominū in tegmine alarū tuarū
spabunt. Inebriabunt ab ubertate
domus tuę & torrente uoluptatis
tuę potabis eos. Quō apud te ē fons
uitę. & in lumine tuo uidebimus
lumen. Prorende misericordiam tuam
scientibus te. & iusticiā tuā his qui
recto sūt corde. Filii. qī. homines. s.
carnales saluabis corporalē tantum
cū iumentis. s; filii hominū. 1. boni
spabunt. ibi. 1. sup̄ homines dicunt
qui st sedm adam. 1. qui portant
imaginē ueteris hominis. Hic filii
hominū dicunt qui st sedm xpm.
1. qui imaginē xpi portant. tamen
aliqndo filii hominū generaliter
homines dicunt. in tegmine alarū
tuarū. assimilat auis hoc dicit. & dicit
alas nouū & ueteris testamentū. & ē; in
tegmine alarū tuarū. 1. in protectione
noui & ueteris testamēti. spabunt fruita
bona. cū illi qui st sedm adam p̄sen
tib; bonis gaudeant. hi qui sedm
xpm st spant misericordiam. quę in ce
lo ē p nubes annuntiata. & Inebri
abunt ab ubertate. Assimilat loquit
quia nō potest res exp̄mi. s; p hoc si
mile intuit. ut pleni grā. mentem
carnalis affectionis p dant. ne suos
carnaliter iam cognoscant. patres fili
os. amicos. Vnde dnīs in euglio. qui
nō oderit patrē. aut matrē. aut fr̄s.
sue sorores. ppter me. n̄ est dignus
me. & hęc inebriatio ē. ab ubertate
domus tuę. plenitudo scilicet ecclie. & torre
te uoluptatis tuę. 1. spū sēō potab
eos. qī impet̄ gratię & misericię. ad
eos inebriandos. Vt torrens uolū
tatis dicit. uoluntas dī in homine.
rumpens omnia obstacula. & ē. tor
ren. uoluntatis tuę. & ē. 1. uoluntas
tua. qī torrens in homine. omnia rūpet obstacula. Vt torrens
uoluntatis dī sapientia xpi. & fubita ē. & rapida; & ē. torrens
uoluntatis tuę. 1. sapientia tua. potabis eos. Vt de fīrō potest legi